

ROTTERDAMSCHER COURANT.

De Abonnementsprijs is f 24 's jaars of f 6 per drie maanden...

Bureau: Hoogstraat, Wijk 10, N. 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels... f 1.-

Bij deze Courant behoort een BIJVOEGSEL, inhoudende: 1. het Verslag der Zitting van de Tweede Kamer...

BUITENLAND. ENGLAND.

LONDEN 5 October. (Particuliere Correspondentie.) De Morning Chronicle bevat heden de volgende belangrijke dépêche van zijn correspondent van Livorno...

volstrekt geen vrees in. Hij hoopte dat, indien ons Gouvernement steeds zou voortgaan even voorzigtig te handelen als het steeds had gehandeld...

Te Greenwich is een groot aantal werklieden bezig met het bouwen van een ijzer drijdok, voor het Spaansch Gouvernement. Dit dok zal dienen tot ligten van zware schepen. Meer dan 26,000 ton ijzer zal voor het werk worden vereischt.

— Volgens den Times kan de oogst der veldvruchten, ofschoon niet zoo overvloedig als in de laatste verloopende jaren, over het algemeen niet ongunstig genoemd...

— De Times behelst de twee volgende dépêches: „Venetië, donderdag. — De vrouwen en huisgezinnen der generaals en officieren van het Oostenrijksche leger in Venetië hebben bevel ontvangen het Venetiaansch grondgebied onverwijd te verlaten...”

— In een brief van kolonel Armstrong, een veteraan te Grahamstad, worden eenige bijzonderheden wegens de ontvangst van Prins Alfred van Engeland in de Kaapkolonie medegedeeld. De brieven schrijver noemt hem bij herhaling „den kleinen lieven jongen”...

FRANKRIJK. PARIJS 5 October.

Heden deelt l'Ami de la Religion zonder eenige inleiding den inhoud der Pauselijke allocutie mede. Het uitvoerige stuk is u zeker reeds bekend, ja waarschijnlijk zelf reeds in hoofdzaak door u aan uwe lezers medegedeeld.

— Na zijn recht te hebben betoogd om een vreemde legermacht, uit Katholieken zamengesteld, in zijne dienst te hebben, stelt de Paus tegenover de verklaring van Sardinie, dat „zijn leger de herstelling der zedelijke orde in Italië ten doel heeft”...

de heftige en overdreven toon der klagen van den H. Vader te betreuren. Hij zou wel niet anders hebben kunnen spreken, wanneer hij met roovers en dieven van professie te doen had.

De Constitutionnel heeft de allocutie uit l'Ami de la Religion overgenomen en laat haar voorafgaan door eenige regelen: „Het schijnt dat het Pauselijk Hof, zegt zij, dit blad en eenige anderen de eer aandoeft van er regstreeks mede te corresponderen. Men begrijpt niet best, welk voordeel de Romeinsche Regering kan hebben bij deze afwijking van de aangenomen gebruiken...”

Al die woorden van den Constitutionnel zijn niets dan holle phrases. De Paus blijft te Rome omdat hij nog niet kan heengaan; hij zal de eerste gunstige gelegenheid aangrijpen om Rome te verlaten...

— Gewichtig nieuws uit Italië! Vooreerst dat Koning Victor Emmanuel in een proclamatie, gedagteekend van Ancona, aan zijne soldaten mededeelt, dat hij het bevel over hen aanvaardt. Dat is het antwoord op de allocutie van den Paus.

— Een legitimistische Franche Prins, die hoofdofficier was in het leger van Lamoricière en te Castelfidardo krijsgeslagen werd gemaakt, onkundig zijnde van de gunstige beschikkingen onzer Regering omtrent hem, schreef aan een van onze generaals, met wien hij bekend was, om hem te verzoeken bij de Regering van Z. M. moeite te willen doen om hem te scheiden van zijne medgezellen...

— Om de nagedachtenis van zulke slecht opgevoede lieden te vereeren, woonde de geheele voorstad St. Germain de mis bij, welke heden morgen werd gelezen door den kardinaal Aartsbischop van Parijs. De kerk was vol, maar de manifestatie ging stilzwijgend haren gang en er werd geen rede gehouden.

— Men leest in den Constitutionnel: „Sedert een paar dagen worden wij lastig gevallen door bladen van allerlei kleur, omdat wij hebben gesproken van zekere brochure, te Weenen door een Romeinsch prelaat uitgegeven en waarin de afstand van Sardinie aan Frankrijk „uit kracht van een nieuwen koop” duidelijk was gemeld. „Het officiële blad van Rome, „uit hetwelk de Moniteur het heden morgen overneemt, „zegt „gemagtigd te zijn om te verklaren dat mgr. Berardi volstrekt niet de schrijver was dezer brochure, „noch van eenig ander dergelyk geschrift, en dat hij „het bestaen er van niet keude, alvorens het artikel „in den Constitutionnel gelezen te hebben.”

— Dat is zeer kras. De Augab. Zeit. was voorzigtiger, want zij bepaalde zich tot de verzekering, dat niet mgr. Berardi, secretaris van den kardinaal Antonelli, maar wel mgr. Nardi, wiens positie te Weenen men kent, de brochure in kwestie had onderteekeend.

— Het zij zoo. In den grond der zaak doet de naam weinig af. Het leedwezen blijft bij ons bestaan dat een lid, wie hij ook zij, van die Regering, welke door Frankrijk op dit oogenblik wordt verdedigd, het gepast heeft goedslechts omtrent dat Land en zijne eersuchtige plannen zulke boosaardige en van allen grond ontbloote geruchten te verspreiden. Het was geen onderteekening, waardoor niemand bedrogen wordt, maar het werk zelf, hetwelk het Dagblad van Rome moest verloochenen.

— Wat het laatste betreft, zoo als wij reeds in de vorige week zeiden: wij zouden ons gelukkig achten indien men ons eens meer of minder nadrukkelijke ontkenning kon tegenwerpen, al moest dan ook de Moniteur op nieuw de moeite doen van die over te nemen.

— Het Journal des Débats zegt in hoofdzaak het volgende: Onze Weener correspondent zeide in een den 20 september door ons opgenomen artikel hoe, volgens een in diplomatieke kringen verspreid gerucht, Keizer Alexander, niet voldaan met door zijn ambassadeur te Weenen Keizer Frans Joseph tot de zamenkomst te Warschau uitgenoodigd te hebben, gemeend had de hoffelijkheid nog verder te moeten drijven, door Vorst Michel Gortschakoff, stadhouder van Polen, op te dragen naar Weenen te gaan, tot het overbrengen van een eigenhandig brief, waarin hij, in de vriendschappelijke bewoordingen, die uit-

noodiging herhaalde. Het Journal de Saint Petersburg loochent deze bewering nu, in een artikel dat voor van Regeringswege medegedeeld gehouden wordt. In dat artikel, met een weinig te regtvaardigen bitterheid geschreven, verzekert het Russisch blad dat Vorst Gortschakoff, door zijn zoon vergezeld, slechts te Weenen is doorgereisd toen hij uit eene Duitsche badplaats kwam, verwaarts bij gezondheidshalve gegaan was, en zonder zich in de Oostenrijksche hoofdstad op te houden naar Warschau verder is gereisd. Het blad voegt bij deze tegenspraak aanmerkingen op de Oostenrijksche dagbladschrijvers, aan welke hij verwijt dat zij door overdrijving feiten verminken welke, „bij de koortsachtige stemming der openbare meening in Europa, geen goede vruchten dragen kunnen dan alleen onder voorwaarde dat zij, zoowel in hunne juiste betekenissen als in hunne mogelijke strekking, in gezonden en juist en gewaardeerd worden.”

— Uit Bern schrijft men dat de demonstratie tegen de Franche vlag aan het station te Sion tot zeer levendige vertoogen van den Franschen gezant in Zwitserland, markies de Turgot, aanleiding gegeven hebben. Het onderhoud daarover met den heer Frey Herosée, voorzitter der Bondsvergadering, duurde ruim een uur. De voorzitter der Regering van het kanton Walliserland is te Bern aangekomen, om op heldering wegens het voorgeschied te geven.

— In een op den dag zijner aankomst aan de Turijnsche dagbladen gericht schrijven beklagt zich de heer Bertani dat hij den openbaren geest in Piemont, ten gevolge van ontelbare lasteringen, hevig verbitterd tegen hem gevonden heeft. Hij ontkent den gouverneur van Teramo bevelen te hebben zich tegen het binnenrukken van Piemontsche troepen in het Koninkrijk Napels te verzetten; heeft er, evenmin als de Dictator, ooit aan gedacht de Franschen te Rome te gaan aanvallen, en heeft, eindelijk, zijn post als secretaris-generaal te Napels verlaten, zonder eenigen twist met Garibaldi gehad te hebben, maar vrijwillig en met toestemming van den Dictator, om naar het Sardinië Parlement te gaan en daar de waarheid te zeggen.

DUITSCHLAND.

— Volgens bericht uit Baden komt Koningin Victoria den 11 deser te Coblenz, alwaar, behalve den Groothertog en de Groothertogin van Baden en Prins Frederik Willem van Pruisen en diens Gemalin, geen andere Vorstelijke gasten verwacht worden.

— De benoeming van 18 nieuwe leden van het Heerenhuis is grotendeels in den constitutionelen of vrijzinnigen geest uitgevallen, althans diegenen hunner die zich door hunne parlementaire of andere verrichtingen vroeger bekend gemaakt hebben behooren tot die partij. Ten gevolge dier benoemingen zijn vijf plaatsen in de Tweede Kamer te vervullen, dewijl de heeren Blömer, von Diergardt, von Flemming, graaf Pourtales en von Usedom daarin zitting hebben.

— Den 29 laatstleden is hier een vergadering van kooplieden en fabrikanten gehouden en daarin tot het oprigten van een bureau voor handel en nijverheid besloten.

Latere Berigten.

TURIJN 5 October. — In de zitting der Kamer van Afgevaardigden van heden zeide graaf Cavour, in antwoord op een interpellatie van den heer Cabella, hoe hij zich verplicht zag de mededeeling aan de Kamer te weigeren van de stukken, op het binnenrukken der Piemontsche troepen in de Marken en Umbrië betrekkelijk, aangezien de diplomatieke behandeling dezer zaak nog nauwelijks aangevangen is. Wat den afstand van grondgebied en de zaak van geheime overeenkomsten met Frankrijk betreft zeide de heer Cavour hoe in generlei openbaar of bijzonder stuk, of in geen der, zelfs vertrouwelijk gevoerde gesprekken, van den kant van eenige buitenlandsche Mogendheid enigerlei vraag of aanduiding gedaan is, die ten doel zou hebben van Sardinie den afstand van een duim breed Italiaansch grondgebied te vragen.

Berigeth uit Perugia en Rome, van 3 deser, zeggen dat de bemagtiging van Ancona aldaar den vorigen dag met het ontsteken van Bengaalsch vuur gevierd was. De tijding dier gebeurtenis is gedrukt en op de muren dier steden aangeplakt. De Pauselijke Regering doet nieuwe aanwervingen en looft groote belooningen tot dat doel uit. De nog getrouw gebleven Pauselijke troepen zijn te Tivoli geconcentreerd. De kolonne Masi staat te Voggio en Mirteto, in de provincie Rieti. De Franche troepen bezetten Comarca, Rome en Civita Vecchia.

MARSEILLE 5 October. — Wij ontvangen berigten uit Napels van 2 October. Zij houden in dat de Koninklijk Napolische troepen, op een dagmarsch van Napels, de stellingen van Maddaloni hebben weggetast, die door den generaal Bixio, en die van Caserte, welke door den generaal Sirtori verdedigd werden. Bijzondere brieven voegen aan de dépêche van Garibaldi, volgens welke de overwinning van zijn leger volkomen geweest is, nog toe dat een vijandelijke brigade krijsgeslagen was. De weerspannende verliezen zijn aanzienlijk. Het Engelsch-Sardinië batalion heeft vele officieren verloren. De Napolische troepen trekken op Capua terug.

Men meldt uit Rome dat bevel gegeven was om den weg van Rome naar Fondi te versterken. De Prinses der Koninklijk Napolische Familie blijven deel aan den strijd nemen. De Koning bezoekt Capua meermalen.

Berigten uit Rome, van 2 deser, zeggen dat de telegraaflijnen niet hersteld zijn. De postdienst naar Viterbo is hervat. Die berigten voegen er bij dat het 40ste linieregiment van het Franche legerkorps zich te Viterbo moest vestigen. Dien dag was de Pauselijke allocutie te Rome afgekondigd.

SCHIEDAM 6 October.

GRANEN. Verkocht: Rogge, 146 @ Libau f 205 6/w. ... 132 @ Pernau f 203 3/m.

DELEFT 6 October.

GRANEN. Heden zijn de prijzen geweest: f 16 a f 22; ... Markt zijn verkocht: 64 stapels, wegende 19,041 Ned. @.

AMSTERDAM 5 October.

TABAK. Heden werd de verkoop bekend van 769 p. ... ROGGE. Heden bij partij verkocht 122 @ Galatz f 209;

GRONINGEN 5 October.

GRANEN enz. De aanvoer was zeer bijzonder gering. ... RUM. Melassen. Antigua 19/6. - RUM vast,

Rangoon 9/9 opgehouden, mooi oud Aracan 10/ Bengal goed en mooi Dacca 11/6 a 12/6, goed middl. en goede oude blanke 12/6 a 14/6, zijnde boven de waarde verkocht.

GRAANMARKT. Van inlandische soorten werd weinig, van vreemde vrij veel aangevoerd. De kleine aanvoer van Engelsche Tarwe werd tot vorige prijzen opgeruimd.

LIVERPOOL 4 October. SUIKER stil, prijzen zonder verandering. Jamaica 39/ a 41/ Demerary Moscovados 39/6 a 40/6 en graty 46/9 afgedaan.

ANTWERPEN 5 October. KOFFIJ. St. Domingo. Tot vaste prijzen zijn 100 balen afgedaan. - GRANEN vast, doch met weinig omzet.

HAVRE 3 October. KATOEN. De verkoopen gisteren en heden tot drie ure bedragen 3500 b. - KOFFIJ. 100 b. Haidi Port uit Prince zijer a fr. 80 entr. afgedaan.

HAMBURG 5 October. KOFFIJ stil. - ZINK zonder handel. - RAAPOLIE per Oct. 26/4, per Mei 27. - GRANEN. Tarwe in loco vast;

FERNAMBUCQ 12 September. SUIKER met weinig handel; aanvoer gedurende de maand nauwelijks 1000 b.; uitvoer 3144 b. en 2661 v.

FLensburg. 1 oct. Froukje, Koops, Dantzig. 3 Redie, Hoveling, Riga Kiel. 4 oct. Margrietha Gezina, de Grooth, Stettin Swinemunde Vertr.

LIBAU. 25 sept. Adelaar, Potjewijd, Newcastle. 25 Twee Gebroeders, Bosmak, Amst. Kopenhagen Aangek.

ALIDA. 1 oct. Vesta, Erskine, Rott. 4 A. W. Nanninga, Top, Brake 4 Regent, Reddie, Rott. Cuxhaven Binneng.

weinig gevraagd, men verwacht echter spoedig verbetering; puit \$ 6, goed en mooi \$ 5.60 a \$ 5.75, middl. \$ 5.30 a 5.50; gecristalliseerde slap, pakke DS n. 18 \$ 7.50, goede n. 13 en 14 \$ 6. - VRAACHTEN. Naar Londen \$ 2.17.6 a 3; naar Frankrijk Havens Ocean 80 fr.; naar Marseille 90 fr. - WISSSEL op Londen 90 d. zigt, 1 1/4 % disc.

BOMBAY 11 September. Ten gevolge der Europeasche berichten zijn Katoen en Oliezaden hier gestegen, te meer daar de markt schaarsch voorzien was. De oogst laat zich over het algemeen gunstig aanzien, het geld is overvloedig, de zaken zijn echter stil en invoer-artikelen slap.

AKYAB 6 Julij. RIJST. Het afgelopen seizoen is zeer gunstig voor den handel geweest. De voorraad van het nieuw gewas was zeer groot en prijzen billijk.

Scheepstijdingen.

Amsterdam Vertr. 6 oct. Postilion, v. Someren, Greve, Soerabaja, Fosca Helena, Ridder, New-York. Zeemeeuw, Bontekoe, Rouaan. Texel (W.) Aangek. 5 oct. Mornington, Laeacels, Newcastle. City of Rotterdam, Arnold, dito Palladium, Harrison, Ridder, Gr. v. Rechteren (s), Hull. 5 Magnat (st.), Londen. 6 Marjijte Honig, v. Wijk, Suriname Rembrandt (s), St. Pet. Anna Paulovna (st.), Stockholm. Delfzijl Aangekomen 4 oct. Benedict, Pfaff, Riga Helena, Schreuder, dito 6 Eendragt, de Wijk, dito Ter reeda. Christina, Staal, Riga n. Emden Jonge Noach, de Cock, Hamburg n. Antwerp. (de laatste met schade aan de zwaarden). Vlissingen Aangek. 4 oct. Nuovo Serafino, Alegria, Havanna 5 Pitone, Merello, Berdianski Victoire, Lamarche, Bordeaux.

Rosario Aangekomen 18 aug. Jenneke Hendrika, Pik, Buenos Ayres. Patras Aangekomen 23 sept. Petrus Jacobus, de Jonge, Corfu. Triest Vertrrokken 1 oct. Udonia, Dinkels, Cephalonia Aangekomen 1 oct. Zolus, Wegener, Amsterdam. Genua Aangekomen 1 oct. Wilhelmina, Meijer, Amsterdam. Gibraltar Uitgekl. 24 sept. Rbone (st.), Rott. Bij Gibraltar Aangek. 28 sept. Boreas (Ned. galj.). Nantes Vertrrokken 3 oct. Hendrika Ellida, Kuiper, Londen. Falmouth Aangek. 4 oct. Arendina Catharina, Leeuwes, Smirna Vertrrokken. 8 Hendrika Roelina, Helmers, (v. Ibralla) Londen. Weymouth Gepass. 4 oct. Provincie Drenthe, Beckering, Algoabai n. Nederland (alles wel aan boord). Deal Aangekomen 3 oct. Alida, Nagel, Amst. n. Liverpool Gepasseerd. 5 Troas, Olmes, Japan naar Londen Aangek. 4 oct. Hendrika, Plukker, Libau. Shoreham Aang. 4 oct. Gazelle, Seagers, Rotterdam. Londen Uitgekl. 4 oct. Martha Gialla, Westenberg, Elsenieur In lading. 5 Gesina Geertuida, Schut, Fernambuck Aangekomen 4 oct. Anna (s), Rotterdam. Whiteby Binneng. 3 oct. Rob Roy, Clarkson, Amst. n. Newcastle. Sunderland Vertr. 4 oct. Libra, v. Wijk, Gothenburg. Shields Aangekomen 4 oct. Jantje Nanninga, Meihuizen, Schiedam Hart, Buchan, dito Jackson, Elliot, dito Advena, Hales, N. Diep Vertrrokken. Nero, Rotterdam. Star, Hogg, dito Newcastle Uitgekl. 4 oct. Emma, Huygens, Alexandrië (E.). Drie Gebroeders, Andrea, Amst. In lading. 4 Marinus & Geertuida, v. d. Tas, Rott. Hendrika, Engelsman, Dantzig. Alida Vertrrokken 1 oct. Vesta, Erskine, Rott.

Rivierberigt.

Rotterdam. Hoog water 7 oct.: 1ste getide 7 ure 51 min.; 2de get. 8 ure 15 min.; - 8 oct.: 1ste get. 9 ure 1 min.; 2de get. 9 ure 25 min. Arnhem. Waterhoogte 5 oct. 2.46 el. Keulen. Rijnhoogte 5 oct. 11 v. Rijn.

Vertrokken. Passagiers. Van Rotterdam: Naar Batavia, per Zephor, kapit. N. J. de Vries; mevr. de wed. Velsink met drie dochters; mevr. Kalkbrenner met twee kinderen; de heer Malherbe, echtg. en kind; de heeren T. A. Enklaar, de Baza, Dees en Scher; mejuffr. Embrecht en Sta-verman; de heer J. F. van Nooijen, echtg. en vier kinderen; eene Hollandse vrouwelijke dienstbode.

Cargalijsten.

Rotterdam. RIGA, Hermann, L. Rottgers. - 1590 tw. Lijnzaad en 300 stuks Garneermatten, Order. STETTIN, Elisabeth, B. J. Wilts. - 225 v. Selpeter, E. K. van Alphen de Veer; 113 v. dito, C. L. Roelching en Co.; 26 v. dito, C. Hemman en Co.; 1990 pl. Zink, Order.

Advertentiën.

Voor de vele blijken van deelneming, ons betoond het overlijden van mijn hartelijk geliefden Echtgenoot den Wel Edelen Heer WILLEM KLEY, bevestig ik, ook namens mijne Kinderen, oprechtlijk dank. Rotterdam, 4 October 1860. Wed. W. KLEY, geb. VAN DOODEWAART.

HOUDER of HOUDERS

van COGNOSSEMENT over 87 ton Giet-ijzer, generkt Shots n. 1, den 2 October alhier aangeboden per Stoomboot Ivanhoe, Kapit. John Cairns, van Leith, gelieven zich ten spoedigste aan te melden bij GEORGE LEVINGSTON en J. A. HOUWENS, Agenten.

SREW STEAM SHIPPING COMPANY.

ROTTERDAM EN LONDEN.

Voor GOEDEREN en VEE. Het Engelsch Schroefstoomschip Earl of Auckland, Kapitein WILLIAM W. APPLETON, vertrekt Dingsdag Avond 9 October. Adres bij de Agenten GEORGE LEVINGSTON en J. A. HOUWENS, te Rotterdam, en W. H. BAREY & SON, 34 Mark Lane, Londen.

ROTTERDAM & HULL.

WOENSDAG en ZATURDAG. Het Stoomschip OCEAN QUEEN, Kapit. F. ... vertrekt van ROTTERDAM naar HULL op Woensdag 10 October, des morgens vroeg. De Agenten SEEUWEN & Co.

ROTTERDAMSCHE STOOMVAART-VEREENIGING.

ROTTERDAM-HARBURG-HAMBURG. Het Nieuw Gebouwde Schroefstoomschip MAASSTROOM, Kapitein J. J. HANSEN, vertrekt van ROTTERDAM naar HARBURG en HAMBURG Donderdag 11 October. De Agenten P. A. VAN ES & Co.

Eene Fatsoenlijke DAME, Dochter van een in Rusland geneueveld Officier, heeft met hare Moeder, onder veel zorg en lijdens, van een klein pensioen geleefd. Nu is hare Moeder overleden en zij van alle inkomsten beroofd, terwijl haar zwak en ziekelijk gestel het haar onmogelijk maakt zelve op eenige wijze in haar onderhoud te voorzien. De Ondergeteekenden, haren treurigen toestand kennende en wetende hoe zij steeds haar pijnlijk lot met Christelijke onderwerping heeft gedragen, achten zich verplicht zoo veel hun mogelijk is te doen om haar voor de dreigende armoede te bewaren. Zij roepen daartoe de hulp van alle weldadige Landgenooten in en verklaren zich bereid daarvoor Giften te ontvangen en die later in dit Dagblad te verantwoorden. W. P. R. BOUMAN, Predikant te Rotterdam. BUYS BALLOT, Hoogleraar te Utrecht. CH. LE CHEVALIER, Keizersgracht, bij de Brouwersgracht, te Amsterdam. Baron G. W. VAN DER FELTZ, Notaris te Epe. T. C. R. HUYDECOPER, Predikant te s-Gravenhage. K. T. KÖCH, Predikant te Veessen. W. MUURLING, Hoogleraar te Groningen. D. PIJZEL, Predikant te Dordrecht. L. W. E. RAUWENHOFF, Hoogleraar te Leiden. B. TER HAAR ROMENY, Predikant te Haarlem.

Naar BATAVIA, SAMARANG en SOERABAJA. voor Goederen en Passagiers, waartoe hetzelfde uitmuntend is ingerigt, het extra Snelzieldend Nederl. gekoperd Fregatschip JOHANNES LOEWELIJN, Kapit. A. H. van DER WAAL, voerende eenen geëxamineerden Scheepsdoctor en eene melkgevende Koe. Adres ten Kantoren van KUYPER, VAN DAM & SMEER en HUDIG & BLOKHUYZEN.

Rotterdam 3 October 1860. De Agenten P. A. VAN ES & Co.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-REEDERIJ.

Dienst van af 1 October 1860.

DAGELIJSCHES DIENST tussehen ROTTERDAM-MANNHEIM.

Table with columns for destination, departure times, and ship names. Includes entries for Rotterdam, Keulen, Coblenz, Mannheim, and Nijmegen.

Lutkie & Cranenburg.

Wij hebben de eer ter algemeene kennis te brengen, dat wij ons MAGAZIJN verplaatst hebben naar de Hoogstraat, juist tegenover de Hoofdsteege, en aldaar HEDEN ons NIEUW LOKAAL geopend hebben. Ruimere Inrigting heeft ons in staat gesteld de meest mogelijke uitbreiding te geven aan onzen HANDEL in PAPIEREN, Kantoor-, School- en Schrijfbehoeften EN AANVERWANTE ARTIKELEN, welke wij thans aan de billijkste prijzen in ruime keuze wederom geregeld hebben verkrijgbaar gesteld. Wij hebben de eer ons bij voortdurende in het algemeen vertrouwen aan te bevelen. Rotterdam 3 October 1860. LUTKIE & CRANENBURG.

den, met inachtneming van de vijf voorgaande voorschriften. Door de zorg voor het opvoelen van die voorschriften zal eene regeling worden voorbereid, steunende op vrijwillige overeenkomsten met de betrokken gemeenten en personen, en die regeling, wanneer zij eens tot stand komt, zal moeten strekken „als overgang tot eenen toestand, waarbij de tusschenkomst des Bestuurs zal kunnen worden ontheerd.” Wanneer dus voldaan wordt aan de voorschriften, in n. 1—5 vervat, dan is tevens voldaan aan n. 6 van art. 56, voor zover het tegenwoordige betreft.

§ 6. Maar ook tegen andere bepalingen van art. 56 van het Regeringsreglement zondigen deze „algemeene grondlagen”. De leden der Commissie, die van dit gevoelen waren, meenden echter hier slechts in algemeene bewoordingen daarop te moeten wijzen, dewijl bij de behandeling der verschillende paragrafen tot nadere afdeling van hun beweren gelegenheid bestaak. Zou schrijft n. 2 van dat artikel voor: „dat vier zoverre de op hoog gezag ingevoerde cultuurs plaats hebben op gronden, door de inlanders voor eigen gebruik ontgonnen, de beschikking over die gronden geschiedt met billijkheid en met eerbiediging van bestaande rechten en gebruiken.” Met dit voorschrift schijnen de §§ 1 en 2 der „algemeene grondlagen” in strijd te wesen. Immers wanneer men bij de invoering van het cultuurstelsel uitging van het beginsel dat slechts $\frac{1}{4}$ als maximum aan de bevolking van hare gronden voor de teelt van producten voor de Europeesche markt mag genomen worden, dan bedoeld men daarmede zeker niet $\frac{1}{4}$ van al de bebouwde velden op geheel Java. Want zoo kon men bijv. in de eene residentie al de bebouwde velden nemen en in andere residenties vrijlaten; maar wat zou bij zoodanige toepassing die heilzame bepaling, van niet meer dan $\frac{1}{4}$ der velden te mogen nemen, de bevolking der eene residentie vreden? Zou het beginsel dus een zekeren zin hebben, dan moest het hetzelve bevelen dat elke desza minstens $\frac{1}{4}$ van hare akkers voor eigene productie moest behouden. Van dit beginsel is afgevoerd. Men heeft bijv. aan eene desza de helft van de landbouw van hare velden ontheerd, omdat die de bevoering van de best geleegene velden voor de suikerindustrie; en die desza moest dan verdedigd worden in de velden van een andere desza. Dit inzicht nu wordt in de nieuwe regeling bestendigd en bevestigd. Dat is in strijd met de billijkheid en met de eerbiediging van bestaande rechten, en dus in strijd met n. 2 van art. 56 van het Regeringsreglement.

Zoo is de nieuwe regeling der „algemeene grondlagen” mede in strijd met n. 4 van art. 56, dat den Gouverneur-Generaal de zorg opdringt, „dat de bevoering der betrokken inlanders, met vermindering van schadelijke oprijving, zoodanig zij, dat de gouvernements-cultuurs kan, bij gelijken arbeid, ten minste gelijke voordelen opleveren als de vrije teelt.” Maar het is dwaas dat deze gouvernements-cultuur ten minste gelijke voordelen zou opleveren als de vrije suikerindustrie. Zoo veel heeft de ondervinding reeds bewezen, dat de voordelen van de vrije suikerindustrie voor de bevoering ongeveer het dubbele bedragen. Wel wordt er in n. 4 van art. 56 bijgevoegd: „met vermindering van schadelijke oprijving” maar het moet ook ten minste gelijke voordelen bij gelijken arbeid. Schadelijke oprijving zou dus eerst daár bepalen, waar men meer voordelen toekende dan bij de vrije cultuur.

Ook tegen deze beschouwing stond in de Commissie een ander gevoelen, eveneens met voorbehoud om er bij de paragrafen op terug te komen. Men herhaalde de meening, dat door de Regering aan al de voorschriften van art. 56 was gevestigd gegeven. Zoo kon men gemakkelijk aannemen, dat de wetgever in n. 2 van art. 56 den Gouverneur-Generaal zoodanig aan banden had willen leggen, als men het hier doet voorkomen. In de „algemeene grondlagen” blijkt duidelijk, dat ook de Regering zooveel mogelijk desza's gewijze den aanplant wil doen plaats hebben; zij stelt dit zelfs als regel; zij wil dus wel degelijk, dat $\frac{1}{4}$ der gronden aan de desza's voor de teelt harer eigene voedingsmiddelen zullen verblijven. Maar zij meent, dat het onmogelijk is op dezen regel geene uitzonderingen toe te laten, dewijl dan de suikerindustrie in vele localiteiten niet uitvoerbaar zou wesen. Is het nu aan te nemen, dat de wetgever in dien zin n. 2

van art. 56 zou hebben gesteld, dat het zelfs dergelijke uitzonderingen niet gedoogt, wanneer zonder die uitzonderingen het in stand houden der op hoog gezag ingevoerde cultuurs niet mogelijk is? Evenmin meent men aan n. 2 van art. 56 zulk eenen zin te moeten geven, als zoo even is geschied. De wetgever had dan het artikel niet moeten aanvangen met de woorden: „De Gouverneur-Generaal houdt de op hoog gezag ingevoerde cultuurs zooveel doenlijk in stand”; want als men de wet op die wijze toepast, is die in standhouding ondenkbaar. Voorziet kan men voor het tegenwoordige mogelijk eene vergelijking maken tusschen de betaling bij de gouvernements-cultuurs en die van particuliere ondernemingen. Bovendien vergelijkt men hier ten onrechte hetgeen de particuliere planters aan plantloon betalen en hetgeen de contractanten met het Gouvernement volgens deze nieuwe regeling zullen betalen. De eersten toch hebben geheel vrije beschikking over hun gansche product, terwijl de laatsten $\frac{1}{2}$ daarvan tegen zeer lage prijzen aan den Staat moeten leveren. Wierden zij dus nu nog genoodzaakt om het dubbele van het plantloon dat nu is bedongen te betalen, dan zou dit gelijk staan met eene vernietiging van de suikerindustrie. En juist dat zou in strijd zijn met de wet, die voorschrijft dat de Gouverneur-Generaal de op hoog gezag ingestelde cultuurs zooveel doenlijk in stand houdt.

§ 7. Deze regeling van de gedwongen suikerindustrie had behooren vergezeld te gaan van eene regeling van de vrije cultuur. Deze laatste verdiende eigenlijk de meeste zorg, want volgens de wet is zij bestemd om op den duur, niet nu of in de eerste jaren, maar op den duur in de toekomst de gedwongen cultuur te vervangen. Kan men nu ter goeder trouw aannemen, dat men dat doel zal bereiken door de dwangcultuur met alle zorg te koesteren en te ontwikkelen en de vrije cultuur geheel aan haar lot over te laten, zonder nog er van te verwagen, dat men haar middellijkszamen en in 't geheel allerlei slagen toebrengt? De Memorie van Toelichting zegt: „dat deze regeling de vrije cultuur en fabricatie geheel onaangetast laat, in afwachting of latere ervaring de noodzakelijkheid moogt aantoonen om daaromtrent regelen vast te stellen.” Daar tegen zal, volgens dezelfde Memorie van Toelichting, ten opzichte van de Gouvernements-cultuurs, de onzekerheid een einde nemen en deze daardoor een nieuw tijdperk van ontwikkeling en bloei te gemeet gaan. Als dit laatste waarschijnlijk is, zal dan de vrije cultuur door de onzekerheid, waarin zij voortdurend blijft verkeeren, niet achteruitgaan en verkwamen? De ervaring zal de noodzakelijkheid eener regeling van de vrije cultuur niet ligt aantoonen, want zij zal door de tegenwerking, waaraan zij ten prooi is, weldra vernietigd zijn; immers nu zij niet geregeld wordt, eenen vasten grondslag missen en afhankelijk van de veranderlijke inzichten van elken Minister en Gouverneur-Generaal, ja zelfs van residenten en adjunct-residenten.

Volgens de voorschriften der „algemeene grondlagen” zal men ook nieuwe contracten, alle op het dwangstelsel gegrond, uitgeven. Is het niet te voorzien, dat men daarvoor bij voorkeur die localiteiten en gronden zal uitkiezen, waar reeds de vrije cultuur bij ondervinding heeft doen zien, dat goede gelegenheid voor de suikerindustrie bestaat?

De belooningen der inlandische hoofden voor hunne bemoeijningen met de dwangcultuur worden niet alleen behouden; maar zelfs verhoogd (zie n. 13 en de Memorie van Toelichting). Waaruit dat anders, dan om de inlandische hoofden aan de dwangcultuur te verbinden? En dit zal te sterker werken, naar hoe men zich heviger uitslaat en daarom strenger zal willen tegen het zoogenaamde misbruik, dat ook particuliere ondernemers de hoofden beloonen voor den arbeid, dien zij zich bij hunne aanplantingen getroosten. Is dit al tijd en in elk geval onkoopbaar? Maar wat zijn dan de Gouvernements-cultuurprocenten? Kan men ingenomenheid of zelfs gewilligheid van de inlandische hoofden verwachten voor eene cultuur, waarbij men hun niet veroorloven wil eenig voordeel te trekken tegenover eene cultuur, die hun rijke voordelen beleeft? En heeft het Gouvernement, dat slechts te bevelen heeft over zijne ambtenaren' cultuurprocenten, uit te loven, ten einde de inlandische hoofden gunstige stemmen voor de cultuurs, wat zou dan een particulier vermogen, die niets te bevelen heeft en zelfs

de menschen voor hunnen arbeid niet mag beloonen? Om al deze redenen meent men, dat deze regeling van de gedwongen suikerindustrie een zwaren slag aan de vrije cultuur zal toebrengen. Zij had, wilde men billijk en rechtvaardig en in den geest van art. 56 van het Regeringsreglement handelen, vergezeld moeten gaan van eene regeling van den vrijen arbeid. Deze bezwaren werden tegengesproken door de meerderheid, die van meening was, dat de regeling van den vrijen arbeid eene geheel andere zaak is, die niet de Gouvernements-cultuur in geen verband staat. Thans heeft de Regering aan de Kamer „algemeene grondlagen”, medegedeeld, „naar welke de Gouvernements-suikerindustrie, alsmede de fabricatie van suiker op Java wordt in stand gehouden”; daarin kon natuurlijk eene regeling van de vrije cultuur geene plaats vinden.

Bovendien vreesde men al die gevaren voor de vrije cultuur in geen deele. Men mogt aan de Regering geene indirecte en geheime tegenwerking toeschrijven, zonder de bewijzen te leveren, dat dit werkelijk het geval was. Er zijn op Java vrije ondernemers, die op eene eerlijke wijze te werk gaan en goede zaken maken; dezulken hebben, ook na het in werking treden van deze „algemeene grondlagen”, niet te vreezen. Maar er zijn ook ondernemers, die zich aan verkeerde praktijken schuldig maken; er zijn zelfs voorbeelden, dat zij met inlandsche hoofden geassocieerd zijn en door omkooprijzen van die hoofden eenen zeer ongoeder invloed op de bevoering weten te verkrijgen. Dit daartegen wordt gemaakt, dat zulke handelingen worden tegengegaan, mocht men goedkeuren en toelichten, en als dit het gevolg was van deze nieuwe regeling der Gouvernements-suikerindustrie, zou men zich daarin zeer verblijden.

Wat de cultuurprocenten betreft, de regeling van dit punt meende men dat meer eigenaardig bij de behandeling van § 14 te huis behoort. Men verlangt echter nu reeds te kennen te geven, dat men in geen deele die cultuurprocenten zoo nadelig beschouwd, en ze vooral niet gelijk kon stellen met de belooningen, die vrije ondernemers aan de hoofden geven. De eerste toch zijn wettige inkomsten, aan van Gouvernementswege toegekend, terwijl de laatste onder de zoogenaamde stille winsten moeten gerekend worden. Voor de eerste bewijzen de hoofden dienst aan het Gouvernement, die bekend zijn en tot hunnen officiëlen werkkring behooren, terwijl men niet kan zeggen, wat zij eigenlijk voor de laatste verrichten. Bovendien zijn de cultuurprocenten, die hier worden toegekend, zoo gering, dat zij weinig invloed kunnen uitoefenen.

En die cultuurprocenten kunnen onmogelijk strekken om de vrije ondernemingen te benadelen of tegen te werken, immers de uitbreiding der Gouvernements-suikerindustrie is niet afhankelijk gesteld van de inlandische hoofden, maar van den Gouverneur-Generaal. Door den opgeslandvoegd wordt bepaald, waar een suikercontract zal worden uitgegeven, en of dan bij de werking van de cultuurprocenten al of niet cultuurprocenten ontvragen, kan aan de vrije ondernemingen vrij onverschillig zijn.

§ 8. Men meent in de uitgifte van nieuwe contracten, geheel op het bestaande stelsel van gedwongen arbeid, gegrond, een stijf te zien tegen art. 56 van het Regeringsreglement. Dat artikel bevelen den Gouverneur-Generaal de in standhouding der op hoog gezag ingevoerde cultuurs. Die in standhouding moet geschieden op eene wijze, die de werkbare eene regeling, steunende op vrijwillige overeenkomsten. Het bestaande moet dus wel behouden blijven, maar zelfs dat bestaande moet worden voorbereid voor vrije industrie. Maar hoe is daarmede nu te rijmen de uitbreiding van het bestaande door nieuwe contracten, waarbij het Gouvernement zich verplicht om gedurende twaalf jaren al de grondstof door dwangcultuur te laten verbouwen en aan den fabrikant te leveren? Zulk eene uitbreiding is in strijd met art. 56, ook volgens de ondubbelzame verklaring van eenen staatsman, aan wien de tegenwoordige Minister van Kolonies groot gezag toekent en die in 't Lands verdedigingsraad deze woorden heeft gesproken: „Ijk weet wel, dat het stelsel van vrijen arbeid in het Regeringsreglement slechts wordt aangevoerd als een desideratum, als iets, dat nog niet bestaat, doch waarnaar moet gestreefd worden; maar ik geloof, dat de uitbreiding

deze moet zijn, dat men gedwongen arbeid bestaande contracten moet handhaven tot zij kan ontheeren. Doch dat elk nieuw contract grondvest zijn op het beginsel van geheel vrijen arbeid. Het komt mij voor, dat, wanneer men nieuwe contracten uitgaaf, berustende op het bij het Regeringsreglement afgekeurde beginsel, men dan in strijd met het reglement zou handelen.”

Op dit punt werden de „algemeene grondlagen” van de Regering door de meerderheid verdedigd meende, dat art. 56 niet in zulk eenen strek behoort te worden opgevat. Immers dan zou op denzelfden grond ook geene uitbreiding gevezen aan de suikerindustrie, en moeten zorg gevezen enkele boom maar werd geplaatst, dan er op het oogenblik aanwezig waren, de wet werd afgekondigd. Maar al wilde men die en beperkte betekenis aan 't artikel geven, wordt in de „algemeene grondlagen” daartegen gezondigd. 't Is toch het voornemen, om plaatsen de indigo cultuur in 't te trekken te vervangen door suikerindustrie, die in die uitbreiding. Men wil al verder de bestaande te ondernemingen van meer dan 400 bouws op te inkrimpen en daarvoor nieuwe fabrieken op voor niet meer dan 400 bouws; dat is dus mede uitbreiding. Wilde men het artikel in dien verpen geest te interpreteren, dan zou men de uitbreiding der productie moeten afzien, en zeer ten minste van 't partijen zij, zoodanig, planters als van fabrikanten, en 't Gouvernement. Dat systeem zou vooral hoogst nadelig zijn, schatkiat, want indien al door vrije industrie, ding aan de productie kon worden gegeven zouden nog de inkomsten voor den Staat, die zeer gering zijn. En nu vooral kan het meest die inkomsten niet missen.

Na deze algemeene opmerkingen, meende de meerderheid der gouvernements suiker cultuur, gaat de Kamer over tot de mededeeling van de opmerkingen, die bij de behandeling van de verschillende paragrafen

[Het tweede gedeelte van het ... een volgend N. 11 ...]

Regeling van het gebruik van koloniaal bagis slot van 1855

Het heden publiceert de Wet tot verdere regeling van het gebruik van het koloniaal bagis slot van 1855, ten bedrage van 1455500000, met dat beschikbare gedeelte toe te brengen de middelen en inkomsten van het jaar 1855.

De Wet is in twee artikelen opgesteld. Het eerste artikel bepaalt, dat de inkomsten van de koloniaal bagis slot van 1855, ten bedrage van 1455500000, met dat beschikbare gedeelte toe te brengen de middelen en inkomsten van het jaar 1855. Het tweede artikel bepaalt, dat de inkomsten van de koloniaal bagis slot van 1855, ten bedrage van 1455500000, met dat beschikbare gedeelte toe te brengen de middelen en inkomsten van het jaar 1855.

Gedrukt en uitgegeven bij G. en C. A. van Beyn, ...